

Jan Wilbers (1950, Ootmarsum), componist en pianist, was tot 2009 werkzaam als docent Hoofdvak Muziektheorie en muziektheoretische vakken aan de conservatoria te Enschede (vanaf 1975) en Osnabrück (vanaf 1993). Hij studeerde muziektheorie bij Theo Willemze en Harry Mayer. Hij volgde orgel- en pianolessen bij Gerard Bartelink, Alphons Gaalman, Danièle Dechenne en Ber Joosen. Van 1973 tot 1993 was hij actief als organist, koordirigent en koorpedagoog.

Tussen 1985 en 1992 hield hij zich bezig met de ontwikkeling van het CAI-programmapakket CANOPUS voor muziektheorie (CAI = *Computer Aided Instruction*). Tussen 1989 en 1992 ontwikkelde hij het CAI-programmapakket SOLFÈGE (gehoortraining).

Jan Wilbers specialiseerde zich in de studie van historische stemmings-systemen en schreef essays in het kader van “analyseprojecten”: Monteverdi-opera's, Mozarts Requiem, Wagners *Wesendonklieder* en *Tristan und Isolde*, Chopins Nocturnes, en een groot aantal liederen van Schubert, Schumann, Brahms, Mahler, Hugo Wolf en Richard Strauss.

Hij publiceerde boeken over uiteenlopende muzikale onderwerpen: cursusboeken Algemene Muziekleer en Muziekgeschiedenis Barok, en meerdere cursusboeken op het gebied van Solfège. Vanaf 1995 volgden Duitstalige verhandelingen: *Funktionelle Harmonielehre*, *Palestrina-kontrapunkt*, *Schuberts Winterreise*, *Musikalische Rhetorik in Bachs Matthäus-Passion*, en een diepgravende studie (met dubbel-cd) bij de lezingencyclus *Vorlesungen über Rhythmus*.

In de afgelopen jaren vond hij eindelijk voldoende tijd voor het componeren van een omvangrijke verzameling liederen voor zijn vrouw Margareth. De Twentse taal speelt daarin de hoofdrol. De teksten van deze toonzettingen zijn gedichten van onder anderen Toon Borghuis, Cato Elderink, Henny Hamhuis, Jan Rerink, Theo Vosseveld en Willem Wilmink. Voorts componeerde hij toonzettingen voor piano en zangstem(men) op Nederlandse teksten van Coen Heldeweg en Willem van der Elst.

februari 2016